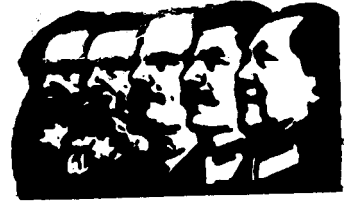

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΙΟΥΛΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 310 ΔΡΧ. 200

ΟΨΙΜΟΣ ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Οδη η προσπάθεια για να περάσει η Κύπρος στη ρώσικη κηδεμονία

Οι σοβινιστές και οι ρωσόφιλοι έχουν έρθει σε δύσκολη θέση με τους S-300.

Περίμεναν ότι θα έχουν σοβαρές αντιρρήσεις από τις ΗΠΑ, αλλά το ότι θα αντιμετώπιζαν ταυτόχρονα αμερικάνικο και ευρωπαϊκό βέτο στην εγκατάστασή τους στο νησί αυτό μάλλον δεν το περίμεναν.

Έτσι αναγκάζονται να κάνουν μεγάλο θόρυβο συγκεντρώνοντας τα πυρά τους στις ΗΠΑ, ώστε να αξιοποιήσουν και τις όποιες αμερικανο-ευρωπαϊκές αντιθέσεις. Ο άμεσος στόχος τους αυτή τη στιγμή είναι να αποτρέψουν μια υπαναχώρηση του Κληρίδη στο ζήτημα της εγκατάστασης των S-300.

Έχουμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής ότι η ρώσικη διπλωματία και οι φιλορώσοι έλληνες σοβινιστές δεν ενδιαφέρονται τόσο πολύ γι' αυτή καθ' εαυτή την εγκατάσταση των S-300, όσο για τα ανταλλάγματα που θα πάρει η ρώσικη διπλωματία προκειμένου να μην εγκαταστήσει τους πυραύλους της. Οι S-300 είναι σήμερα το όχημα της αποστρατιωτικοποίησης, και αποστρατιωτικοποίηση σημαίνει εγκατάσταση της Ρωσίας σαν εγγυήτριας δύναμης οποιασδήποτε λύσης στο νησί.

Αλλά για να παίξουν οι S-300 αυτό το ρόλο θα πρέπει ως το τέλος η κυπριακή κυβέρνηση να επιμείνει σ' αυτούς. Αν είναι να υποχωρήσει θα είναι μόνο μετά από αμερικανο-ρωσική συνεννόηση για μια λύση τύπου Ντέντον. Όμως η κυπριακή αστική τάξη τρέμει ότι οι Τούρκοι θα χτυπήσουν και ότι Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι δεν θα την καλύ-

ψουν. Στο σημείο αυτό επεμβαίνει η ρωσοελληνική διπλωματία και διαβεβαιώνει για την απόφασή της να στηρίξει την κυπριακή άμυνα. Γι' αυτό η Ρωσία καλεί τον Κληρίδη στο Κρεμλίνο. Αλλά η Κύπρος δεν πείθεται γιατί κατά τα άλλα η Ρωσία φροντίζει να μη φαίνεται σαν υπερδύναμη. Δεν μπορεί να τα έχει κανείς όλα δικά του. Δεν είναι εύκολο να εμφανίζεσαι σε όλο τον πλανήτη σαν πτώμα και στην Κύπρο σαν υπερδύναμη.

Έτσι υποχρεώνεται ο ελληνικός σοβινισμός να κάνει μια κίνηση οξύνσης με τους αμερικάνους για να ελαφρύνει την πίεση που δέχεται ο Κληρίδης από αυτούς για να μην εγκαταστήσει τους S-300.

Το χαρτί που παίζει η ελληνική πλευρά απέναντι στις ΗΠΑ είναι η απειλή ότι θα αγοράσει και η ίδια τους S-300 και όχι τους Πάτριот. Αυτό σημαίνει έμμεση απειλή για προσχώρηση της Ελ-

λάδας στη ρώσικη σφαίρα επιρροής με ότι αυτό συνεπάγεται (βάσεις στην Κρήτη κ.λπ).

Το βρίσιμο του Πάγκαλου στον Κλίντον θέλει να δείξει ότι η Ελλάδα δεν θεωρεί τις ΗΠΑ ηγεμονική δύναμη στα Βαλκάνια. Και ασφαλώς η ελληνική διπλωματία παίρνει υπόψη της ότι ο Κλίντον, σαν φιλορώσος προβοκάτορας δεν θα αντιδράσει με ένταση. Πάντως η αμερικάνικη υπερδύναμη είναι σε πτώση, αλλά ο Κλίντον δεν κάνει ότι θέλει. Υπάρχουν αμερικάνικο υπουρ-

γείο εξωτερικών και υπουργείο άμυνας που ο Κλίντον δεν τα ελέγχει. Το υπουργείο εξωτερικών αντιδρά με κάποια ένταση, όμως αυτή η ένταση προφανώς χαλιναγωγείται από την Προεδρία Κλίντον. Η απάντηση του Στέητ Ντηπάρτμεντ στην επίθεση Πάγκαλου είναι αρκετά ταπεινωτική για τον Πάγκαλο καθώς δεν τον θεωρεί ουσιαστικό διπλωματικό εκφραστή της Ελλάδας, αλλά “ένα άτομο” που οξύνει τις ελληνο-αμερικανικές σχέσεις. Όμως η κυβέρνηση, μέσω Ρέπα

καλύπτει απόλυτα τον Πάγκαλο ως προς την ουσία της επέμβασής του, αφού καταλογίζει στις ΗΠΑ καταπάτηση της διεθνούς νομιμότητας και φιλοτουρκισμό στη μεσολάβησή της στο Κυπριακό.

Άλλωστε ο Πάγκαλος με τίποτα δεν είναι απλά ένα άτομο.

Αν οι ΗΠΑ ήταν πραγματικά η μόνη υπερδύναμη στον κόσμο όπως γινόταν πριν από τη δεκαετία του '70, ο Πάγκαλος δεν θα

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΣΧΗΜΑ ΣΤΡΙΜΩΓΜΕΝΟΙ ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Καμπάνια της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας για το "εκτός νόμου"

Την Τρίτη 21 Ιούλη, η 9η τακτική ανακρίτρια εξέδωσε ένταλμα σύλληψης του ναζιστή δολοφόνου Α. Ανδρουτσόπουλου, υπαρχηγού της “Χρυσής Αυγής”. Όπως δηλώνει η Αστυνομία, ο Ανδρουτσόπουλος έφυγε στις 21 Ιούνη, πέντε μέρες μετά τη δολοφονική απόπειρα ενάντια στον Δ. Κουσουρή, Ι. Καραπατσώλη και Η. Φωτιάδη, για την Κύπρο και από εκεί για το Καράκας της Βενεζουέλας.

Στην υπόθεση μήκε και η Ιντερπόλ, και τώρα πλέον ο Χρυσουγίτης καταζητείται με διεθνές ένταλμα σύλληψης.

Η εξέλιξη αυτή προκαλεί ένα συντριπτικό πολιτικό χτύπημα στη ναζιστική “Χρυσή Αυγή”. Η φυγή του Α. Ανδρουτσόπουλου τον κάνει αυτόματα ένοχο του χτυπήματος. Αν δε όντως κατέφυγε στη Βενεζουέλα τότε συνδέεται πολιτικά με τους παλιούς εγκληματί-

ες χιτλερικούς, που μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατέφυγαν σε χώρες της Νότιας Αμερικής για να γλυτώσουν τη σύλληψη και την καταδίκη. Ταυτόχρονα, η “Χρυσή Αυγή” χρεώνεται τη δολοφονική επίθεση, μιας που μέχρι σήμερα έχει καλύψει απόλυτα το ηγετικό της στέλεχος, και αρνήθηκε την ευθύνη της δολοφονικής επίθεσης

συνέχεια στη σελ. 2

ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ «ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ» ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ

- Δυναμώνει η ενότητα ανάμεσα στους Μακεδόνες και Έλληνες δημοκράτες και διεθνιστές
- Η κλίκα Πασόη βάζει εμπόδια και προβοκάρει

Πραγματοποιήθηκε στη Φλώρινα στις 19 του Ιούνη στο πλαίσιο του γιορτασμού της επετείου του Ίλιντεν, πολιτική εκδήλωση του Ουράνιου Τόξου και με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την έξοδο των παιδιών φυγάδων (Μακεδόνων και Ελλήνων) τα οποία αναγκάστηκαν να φύγουν από την Ελλάδα κατά τη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου 1946-1949. Τα παιδιά φυγάδες ήταν τα παιδιά που προστάτευσε ο ΔΣΕ για να μην πεθάνουν από τις επιθέσεις των μοναρχοφασιστών, και τα οποία συνόδευσε με την έγκριση των γονιών τους σε φιλικές τότε χώρες, εξασφαλίζοντας τους, σε συνεργασία με το παγκόσμιο, επαναστατικό και δημοκρατικό κίνημα, τις καλύτερες συνθήκες ζωής και μόρφωσης. Από αυτά τα παιδιά, οι Μακεδόνες εμποδίζονται να επιστρέψουν στην Ελλάδα με τον ίδιο τρόπο που εμποδίζονται οι πρόσφυγες Μακεδόνες του ΔΣΕ.

Θέμα της εκδήλωσης ήταν «Η εθνοκάθαρση στα Βαλκάνια από τις αρχές του αιώνα και οι πολιτικοί πρόσφυγες. Προτάσεις για την αποτροπή τέτοιων φαινομένων στο παρόν και το μέλλον».

Στο τραπέζι των ομιλητών ήταν από το Ουράνιο Τόξο ο Παύλος Βοσκόπουλος, από την Τούρκικη μειονοτική κίνηση για τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα ο Ιμπραήμ Ονσούνογλου, από το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι ο Παναγιώτης Δημητράς, από τον Σύλλογο των Μακεδόνων παιδιών φυγάδων από τον Καναδά ο Σταύρος Κόστοφσκι και από την ΟΑΚΚΕ ο Ηλίας Ζαφειρόπουλος.

Όπως κάθε συγκέντρωση του Ουράνιου Τόξου έτσι και αυτή χαρακτηρίστηκε από την εθνοκάθαρση που γίνεται στο πάνελ των ομιλητών. Για άλλη μια φορά το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών σταμάτησε στα σύνορα τρεις προσκεκλημένους του Ουρ. Τόξου. Οι δύο ήταν ηγετικά στελέχη του Συλλόγου παιδιών φυγάδων του Καναδά, ο Ρίστο Τσατσκίροφσκι και Γκέργκι Πλούκοφσκι εκ των οποίων ο πρώτος ήταν ο προγραμματισμένος ομιλητής (αντικαταστάθηκε από τον Κόστοφσκι). Ο τρίτος ήταν κι αυτός Μακεδόνας πρόσφυγας, εκπρόσωπος της Association Dignity από τη Δημ. της Μακεδονίας. (Από προσωπικό κώλυμα δεν μπόρεσε να παρευρεθεί ο εκπρόσωπος των προσφύγων θυμάτων του πολέμου από τη Βοσνία Ερζεγοβίνη).

Δεν σκοπεύουμε σ' αυτό εδώ το σημείωμα να κάνουμε εκτεταμένες αναφορές στις τοποθετήσεις των ομιλητών, στις ερωτήσεις που έγιναν από κάτω και τις απαντήσεις που δόθηκαν σ' αυτές. Οι διοργανωτές έχουν μαγνητοφωνήσει την εκδήλωση, και σε ένα επόμενο φύλλο της Νέας Ζώρας υποθέτουμε ότι θα υπάρχει, όπως και για την προηγούμενη εκδήλωση του Ουρ. Τόξου, την άνοιξη του '97, διεξοδική παρουσίασή τους. Αυτή θα φροντίσουμε να την κάνουμε γνωστή και στους αναγνώστες της Ν. Ανατολής.

Πρέπει ωστόσο να συμπυκνώσουμε εδώ το πνεύμα των τοποθετήσεων που γενικά συνέπεσαν

χής: δημοκρατία στις εθνικές μειονότητες, σεβασμός των κρατικών συνόρων στα Βαλκάνια, και μη επέμβαση του ενός κράτους στα εσωτερικά του άλλου μέσω των μειονοτήτων. Ταυτόχρονα κατήγγειλε τον ελληνικό σοβινισμό για τη φασιστική βαρβαρότητα στην οποία ετοιμάζεται να ρίξει την Ελλάδα.

Αυτή η εκδήλωση του Ουρ. Τόξου βάρυνε ακόμα περισσότερο τους δεσμούς που ολοένα αναπτύσσονται ανάμεσα στη μακεδονική εθνική μειονότητα και τον ελληνικό λαό, και πιο πολύ ανάμεσα στους δημοκράτες και διεθνιστές των δύο πλευρών. Πραγματικά είναι κάτι το σπάνιο για τη βαλκανική πραγματικότητα μια εθνική μειονότητα και μάλιστα τόσο καταπιεσμένη, να χωρήσει τόσο πολύ στο δρόμο του διεθνισμού και της αλληλοκατανόησης, ώστε να απαιτήσει δημοκρατία δίνοντας ταυτόχρονα το χέρι της στο λαό της χώρας που την καταπιέζει και αγαλιάζοντας κάθε άλλη εθνική μειονότητα αυτής της χώρας.

Το κλίμα που επικράτησε στη συνάντηση της Φλώρινας εκφράστηκε από την τοποθέτηση μέσα στο ακροατήριο του παλιού Θεσσαλονικιού δημοκράτη και διεθνιστή Γ. Νακρατζά που χαιρέτησε με ενθουσιασμό τη γραμμή της δημοκρατικής ενότητας των εθνικά Μακεδόνων, των Ελλήνων και των Τούρκων, μέσα σε ένα κοινό ευρωπαϊκό διεθνιστικό ρεύμα.

Αυτή η πραγματικά διεθνιστική και ειρηνόφιλη ενότητα των Μακεδόνων, Τούρκων και Ελλήνων δημοκρατών που φανερώθηκε στην εκδήλωση της Φλώρινας, δείχνει το μοναδικό δρόμο για να απελευθερωθεί ο ελληνικός λαός όλων των εθνότητων από το μεγάλο κοινό εχθρό που λέγεται ελληνικός σοβινισμός. Αυτό σε ότι αφορά τη δικιά μας χώρα. Σε ότι αφορά όλα τα Βαλκάνια ο κοινός εχθρός των λαών είναι οι βαλκανικοί σοβινισμοί. Ειδικά στα Βαλκάνια, η αντιιμπεριαλιστική πάλη περνάει σήμερα μέσα από την απομόνωση και συντριβή των βαλκανικών σοβινισμών. Πραγματικά ο ιμπεριαλισμός, κατά κύριο λόγο ο ρώσικος, εγκαθιστά την κυριαρχία του κυρίως χάρη στις διακρατικές εθνικιστικές αντιθέσεις.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου παράξενο που μια τέτοια πρωτοπόρα γραμμή αντιεθνικιστικής ενότητας των λαών συναντάει στο δρόμο της τη χειρότερη έχθρα και τα μεγαλύτερα εμπόδια.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εκδήλωση του Ουράνιου Τόξου δέχθηκε μια συνδυασμένη επίθεση του ελληνικού και του μακεδονικού σοβινισμού. Στην πραγματικότητα ο πρώτος χτύπησε μέσω του δεύτερου.

Τον τελευταίο καιρό η κλίκα

Σιδηρόπουλου-Τσαρκνιά βρήκε τον πολιτικό της εκφραστή στο πρόσωπο του γνωστού μας καιροσκοπού Πασόη. Αυτός αφού φέρθηκε για χρόνια με υποχωρητικό τρόπο απέναντι στο ελληνικό εθνικιστικό καθεστώς και επέζησε πουλώντας τοπικιστικό μακεδονισμό και αφού απομονώθηκε στο Ουρ. Τόξο μετά το Συνέδριό του, διάλεξε τον δρόμο της διάσπασης, της καπηλείας του ονόματος Ουρ. Τόξο και τελικά του μακεδονικού σοβινισμού.

Τις μέρες λοιπόν που το Ουρ. Τόξο οργάνωνε την εκδήλωση της Φλώρινας, η παραπάνω «Αγία Τριάδα» Πασόη-Τσαρκνιά-Σιδηρόπουλου, σε συνεργασία με ένα τυχοδιώκτη μακεδόνα εθνικιστή ονόματι Ντόνεφσκι, που είχε αρπάξει την εκπροσώπηση του Συλλόγου των παιδιών φυγάδων που ζουν στη Δημ. της Μακεδονίας, οργάνωσαν την ίδια μέρα μαζική εκδήλωση στην Έδεσσα καλώντας θορυβωδώς εκατοντάδες πρόσφυγες Μακεδόνες, παιδιά φυγάδες που θα περνούσαν με πούλμαν τα σύνορα την ίδια μέρα. Ο ελληνικός σοβινισμός δεν έχασε την ευκαιρία. Πιάστηκε και από κάποιες πρόσφατες δηλώσεις του Γκλιγκόροφ για τη μειονότητα στην Ελλάδα (που οφείλονται κατά τη γνώμη μας στην πίεση του αναπτυσσόμενου μακεδονικού εθνικισμού), και εξαπέλυσε επίθεση στο Ουρ. Τόξο.

Άλλοι επίτηδες και άλλοι από άγνοια έκαναν έναν αχταρμά τον Γκλιγκόροφ, τον Πασόη και τον Βοσκόπουλο και έγραψαν μια σειρά επιθετικά άρθρα στα κλασικά σοβινιστικά έντυπα (Ελ. Τύπος, Αδέσμευτος, Ελ. Ώρα κ.λπ.) αλλά και στα πιο μαζικά (Ελευθεροτυπία) ενάντια στην εκδήλωση του Ουρ. Τόξου, ταυτίζοντάς την με εκείνη της Έδεσσας και με τις εκδηλώσεις για τα παιδιά φυγάδες και το Ίλιντεν στη Δημ. της Μακεδονίας.

Ο Πασόης είναι ο κύριος υπεύθυνος αυτής της επίθεσης, αφού η εκδήλωσή του της Έδεσσας λειτούργησε προβοκατόρικα. Στο λαό της Έδεσσας και του νομού Πέλλας γενικά δεν έχει γίνει ούτε η στοιχειώδης δουλειά διαφώτισης για να σπάσουν οι εθνικιστικές προκαταλήψεις. Και πώς να γίνει κάτι τέτοιο από τη σεχταριστική ομάδα Πασόη; Το ξαφνικό λοιπόν και θορυβώδες κάλεσμα τώσον Μακεδόνων έξω από τα σύνορα για μια μαζική μακεδονική εκδήλωση μέσα σε ένα από τα άντρα του ελληνικού σοβινισμού, ήταν εύκολο να καταγγελθεί σαν «σκοπιανή αλτρωτική πρόκληση». Οι Έλληνες σοβινιστές μοίρασαν προκηρύξεις κατά της εκδήλωσης στην Έδεσσα.

Μετά από όλα αυτά το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών σταμάτησε τα πούλμαν στα σύνο-

ρα και άφησε να περάσουν 76 άτομα από τα 120 που ήταν συνολικά. Τους υπόλοιπους τους «έκοψε».

Αυτή η κίνηση του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών δεν πρέπει να ήταν ολότελα έξω από το πολιτικό πνεύμα της στιγμής. Ο Πάγκαλος βρήκε ευκαιρία να ασκεί τις συνηθισμένες του πιέσεις στη Δημ. της Μακεδονίας για να κόψει τους δρόμους ενότητας που διαμορφώνονται ανάμεσα στην χώρα αυτή και την Τουρκία μπροστά στην απειλή του διαμελισμού της από τον αλβανικό σοβινισμό. Σημασία όμως έχει ότι, με κάποιο τρόπο, δόθηκε στους Έλληνες σοβινιστές η ευκαιρία να χτυπήσουν τους Μακεδόνες και τη μειονότητα.

Το Ουρ. Τόξο πάντως έκανε ότι μπορούσε για να μετριάσει τη ζημιά. Τα στελέχη του υποδέχθηκαν τους Μακεδόνες στα σύνορα και τους συνόδευσαν μέχρι την Έδεσσα, όπου βέβαια καμιά συγκέντρωση του Πασόη δεν πραγματοποιήθηκε κάτω από αυτές τις συνθήκες της προβοκάτιας. Συνθήκες, όπου η δυσπιστία του πληθυσμού συνδυαζόταν με μια άνευ προηγουμένου αστυνομική παρουσία. Έτσι οι καλεσμένοι έκαναν μια τουριστικού τύπου βόλτα και επέστρεψαν στη Δημ. της Μακεδονίας. Όμως μια περιττή λάσπη πάνω στο Ουρ. Τόξο είχε πέσει.

Πάντως όσες προβοκάτιες και να επιχειρήσουν ο ελληνικός και ο μακεδονικός σοβινισμός, τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου απλά γι' αυτούς. Το ενωτικό διεθνιστικό πνεύμα είναι ισχυρό μέσα στους Έλληνες δημοκράτες και τους μακεδόνες της εθνικής μειονότητας.

Κατά τη γνώμη μας ο αληθινός κίνδυνος γι' αυτή την ενότητα σε αυτή τη φάση βρίσκεται στον ύπουλο πόλεμο «χαμηλής έντασης» που διεξάγει ο δημοκρατικοφανής σοσιαλ-φασισμός ενάντια σ' αυτή την προσέγγιση. Αναφερόμαστε εδώ στον πόλεμο-απομόνωση που επιχειρεί ο ΣΥΝ και τα πλοκάμια του (Τμήμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΣΥΝ, Δίκτυο, ΥΡΕ) ενάντια στο Ουρ. Τόξο, την ΟΑΚΚΕ και τους δημοκράτες της τουρκικής μειονότητας επειδή βαδίζουν με συνέπεια έξω από τις δικές τους μηχανογραφίες που συνήθως στηρίζονται στο συμβιβασμό και τις γέφυρες με όλες τις πλευρές. Σ' αυτό τον πόλεμο στο μέτωπο ειδικά της τουρκικής μειονότητας συμμετέχει και το ψευτοΚΚΕ.

Η απάντηση στην πολύπλευρη επίθεση του ελληνικού σοβινισμού και του σοσιαλ-φασισμού δεν μπορεί παρά να είναι η μακρόχρονη υπομονετική δουλειά συσπείρωσης όλου του δημοκρατισμού μέσα στο λαό αυτής της χώρας όλων των εθνότητων.

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ Με την ευκαιρία της χρονιάτικης συγκέντρωσης στο Τέρνοβο

Δημοσιεύουμε παρακάτω μήνυμα που έστειλε η ΚΕ της ΟΑΚΚΕ προς τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες με την ευκαιρία της χρονιάτικης συγκέντρωσής τους στο Τέρνοβο της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Οι Μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες είναι ένα κεφάλαιο για την Ελλάδα, και η επιστροφή τους, η πρώτη απαίτηση για όλο το δημοκρατικό κίνημα των εθνικών μειονοτήτων στην Ελλάδα. Αυτή η επιστροφή θα είναι η μεγαλύτερη απόδοση φόρου τιμής και στον αγώνα του ΔΣΕ. Γι' αυτό οι προδότες αυτού του αγώνα, το κόμμα του Φλωράκη, χτυπάνε το μακεδονικό επαναπατρισμό μαζί με όλους τους έλληνες σοβινιστές. Το μόνο επιχείρημα που χρησιμοποιούν γι' αυτή τους την άθλια συμπεριφορά είναι οι μεγαλομακεδονικές βλέψεις του μακεδονικού εθνικισμού.

Γι' αυτό η περήφανη επιστροφή των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων μπορεί να κατορθωθεί όχι μόνο σε σύγκρουση με τον ελληνικό σοβινισμό, αλλά και σε ρήξη με τον μακεδονικό, ώστε κανείς να μην μπορεί να βάζει εμπόδια στη διεθνιστική ενότητα του ελληνικού λαού όλων των εθνοτήτων.

Το μήνυμα της Κεντρικής Επιτροπής έχει ως εξής:

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΕ-ΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Η Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ (ΟΑΚΚΕ) χαιρετίζει τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες και υποστηρίζει με όλες τις δυνάμεις της, το δίκαιο αίτημα τους για τη χωρίς όρους επιστροφή τους, στη χώρα που γεννήθηκαν και που την πότισαν με το αίμα τους, μέ-

σα από τις γραμμές του ηρωικού Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο, για την πολιτική δημοκρατία στη χώρα μας, να είστε εσείς οι μοναδικοί πολιτικοί πρόσφυγες που αυτή τη στιγμή σας απαγορεύουν την επιστροφή.

Και είναι τιμή για σας να υπερασπίσετε τα ιδιαίτερα εθνικά χαρακτηριστικά σας, τη εθνική δηλαδή μακεδονική σας καταγωγή.

Έτσι, όπως σαν Μακεδόνες μπήκατε στον μεγάλο αγώνα όλου του λαού, για την λευτεριά, την ανεξαρτησία και την παλλαϊκή αναγέννηση της χώρας μας, και όπως σαν Μακεδόνες πήρατε το δρόμο της υποχρεωτικής προσφυγιάς, έτσι πρέπει και να γυρίσετε: Σαν πολίτες της Ελλάδας, εθνικά Μακεδόνες.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Το ζήτημα της επιστροφής των Μακεδόνων προσφύγων είναι ένα κεντρικό ζήτημα πολιτικής δημοκρατίας για όλη την Ελλάδα.

Γιατί αυτοί που καταπιέζουν τις εθνικές μειονότητες ετοιμάζουν για όλο το λαό, ανεξάρτητα από εθνικότητα, πόλεμο και φασισμό.

Ο ελληνικός φασισμός, ακολούθησε πάντα μια πολιτική βίαιης εθνοκάθαρσης και εξόντωσης των εθνικών μειονοτήτων, στο όνομα της φυλετικής "ανωτερότητας του ελληνικού πολιτισμού", και της "εθνικής ομογενοποίησης". Βαθύτερος στόχος του ήταν η επέκταση.

Σε αυτόν τον πολιτισμό της βαρβαρότητας, η ΟΑΚΚΕ αντιπαραθέτει τον πραγματικό διεθνιστικό πολιτισμό.

Ζούμε σε μία εποχή που οι δύο υπερδυνάμεις, Αμερική και Ρωσία, και πιο πολύ ο ρώσικος νεοτσαρισμός, χρησιμοποιούν τις εθνικές μειονότητες σε όλα τα Βαλκανικά κράτη, για να φέρουν την διάσπαση και μέσα από εκεί να κυριαρχήσουν.

Απέναντι σε αυτή την τακτική, όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις πρέπει να αντιπαραθέσουν μια πολιτική ενότητας και φιλίας ανάμεσα σε όλα τα κράτη και τα έθνη των

Βαλκανίων, σύμφωνα με τον δρόμο που έχει χαράξει η Ενωμένη Ευρώπη.

Βάση αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να είναι άλλη από την αναγνώριση της εδαφικής κυριαρχίας του κάθε κράτους και ο σεβασμός των σημερινών διαμορφωμένων συνόρων.

Η πάλη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων σε κάθε χώρα, είναι πάνω από όλα ζήτημα δημοκρατικής πάλης του λαού στο εσωτερικό της συγκεκριμένης χώρας. Κάθε εξωτερική κρατική ανάμειξη στις εθνικές μειονότητες δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να φέρνει την αναταραχή, τη διάσπαση και τον πόλεμο.

Τέτοια είναι και η απειλή που κρέμεται σήμερα πάνω από την πολυεθνική και δημοκρατική Δημοκρατία της Μακεδονίας εξαιτίας του αλβανικού σοβινισμού. Η ενότητα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας κρίνει σήμερα την ειρήνη στα Βαλκάνια.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Μέσα από αυτές τις γενικές αρχές υπερασπιζόμαστε και τα δικαιώματα της μακεδονικής και της τουρκικής μειονότητας στη χώρα μας.

Γιατί παλεύουμε για την ενότητα όλου του λαού που ζει στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από εθνότητα ή οποιαδήποτε άλλη διαφορά.

Αυτή είναι η βάση για να μπορέσει ο λαός μας να σταθεί στο ύψος που απαιτεί ο αγώνας για την ειρήνη και τη δημοκρατία στα Βαλκάνια.

Γι' αυτό η δικιά σας επιστροφή, χωρίς τον παραμικρό όρο που θα χτυπούσε την εθνική σας αξιοπρέπεια και συνείδηση, έχει γίνει δικιά μας υπόθεση. Όσο έστω και ένας Μακεδόνας πρόσφυγας δεν μπορεί να γυρίσει στην Ελλάδα, οι έλληνες δημοκράτες δεν μπορούν να ησυχάσουν.

Αθήνα, 24 Ιούλη 1998

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Ηλίας Ζαφειρόπουλος
Εκ μέρους της Κ.Ε της ΟΑΚΚΕ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Γιὰ την καταπάτηση των δικαιωμάτων των Μακεδόνων

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταδίκασε στις 10-7-98 το ελληνικό κράτος για πρώτη φορά για παραβίαση δικαιωμάτων εθνικών μειονοτήτων. Μέχρι τώρα είχε καταδικαστεί εννέα φορές για την αφαίρεση δικαιωμάτων από τους Ιεχωβάδες (7), τους καθολικούς (1 φορά) και τους προτεστάντες (1 φορά).

Τώρα το ελληνικό κράτος καταδικάστηκε για το κατ' εξοχήν εγκληματικό του χαρακτηριστικό, την καταπίεση των εθνικών μειονοτήτων. Συγκεκριμένα καταδικάστηκε γιατί τα ελληνικά δικαστήρια απαγόρευαν στους Μακεδόνες μειονοτικούς το 1990 να ιδρύσουν σύλλογο με το όνομα "Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού".

Παραθέτουμε παρακάτω απόσπασμα από την ανακοίνωση στις 13-7-98 του Ελληνικού Παρατηρητήριου των Συμφωνιών του Ελσίνκι σχετικά με αυτή την απόφαση:

"Το σημαντικότερο σημείο της πρόσφατης απόφασης είναι η τοποθέτηση του Δικαστηρίου στην άποψη της ελληνικής δικαιοσύνης και της ελληνικής κυβέρνησης ότι η Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού απαγορεύτηκε επειδή οι ιδρυτές της στόχευαν όχι σε απλή πολιτιστική δραστηριότητα αλλά στην υποστήριξη της ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας. Η τελευταία ως γνωστόν θεωρείται "ανύπαρκτη" στην Ελλάδα, "ανυπαρξία" που τεκμηριώσε η ελληνική δικαιοσύνη και πολιτεία με πλήθος "επιστημονικών" παραπομπών ακόμα και σε κείμενα των ναζιστών στη διάρκεια της κατοχής. Στην αντίκρουση αυτού του ισχυρισμού, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κάνει αναφορά στο δεσμευτικό χαρακτήρα για την Ελλάδα των κειμένων του ΟΑΣΕ που έχει υπογράψει και που συνήθως θεωρούνται απλώς διακηρυκτικά και χωρίς νομική αξία. Αφού το Δικαστήριο διαπιστώσει πως οι στόχοι της Στέγης είναι ξεκάθαροι και νόμιμοι, προσθέτει ότι:

"Ακόμα και αν υποθεθεί πως οι ιδρυτές ενός παρόμοιου σωματείου δηλώνουν πως έχουν μειονοτική συνείδηση, το κείμενο της Συνάντησης της Κοπεγχάγης του ΟΑΣΕ της 29 Ιουνίου 1990 και της Χάρτας των Παρισίων για μια Νέα Ευρώπη της 21 Νοεμβρίου 1990 -που έχει υπογράψει η Ελλάδα- τους επιτρέπουν να ιδρύουν σωματεία για την προστασία της πολιτιστικής και πνευματικής τους κληρονομιάς".

Απόφαση Τζοχατζόπουλου για εμπόλεμο Ελλάδας-Τουρκίας

Με απόφαση του Τζοχατζόπουλου αναγνωρίστηκε σαν εμπόλεμη η περίοδος από 20 Ιουλίου ως 20 Αυγούστου. Πρόκειται για μια ιστορικά αντιδραστική απόφαση με πελώριες πολιτικές συνέπειες.

Εμπόλεμη περίοδος σημαίνει ότι μεταξύ 20 Ιούλη και 20 Αυγούστου υπήρξε ελληνοτουρκικός πόλεμος. Η αλήθεια είναι ότι σ' αυτή την περίοδο υπήρξε κυπριο-τουρκικός πόλεμος που προκλήθηκε κυρίως εξ αιτίας της ελληνικής στρατιωτικής επέμβασης -πραξικοπήματος στο νησί για την ανατροπή του Μακάριου από τον Ιωαννίδη.

Αν μεταξύ 20 Ιούλη και 20 Αυγούστου είχαμε ελληνοτουρκικό πόλεμο, αυτό επίσης σημαίνει ότι το νησί ήταν υπό ελληνική κηδεμονία και πιθανά ότι ακόμα και σήμερα αναγνωρίζεται σαν τέτοιο. Αυτό σημαίνει ότι η Κύπρος θεωρείται κατεχόμενο ελληνικό έδαφος. Δηλαδή είμαστε και τώρα σε ακήρυχτο πόλεμο με την Τουρκία.

Αυτή η επαίσχυντη απόφαση πρέπει να ανατραπεί.

Εννοείται ότι το πρόσχημα της εφαρμογής της το έδωσαν οι στρατιώτες της ΕΛΔΥΚ που ζητούσαν πάντα αποζημίωση για τους τραυματισμούς τους καθώς και οι συγγενείς των θυμάτων.

Αυτοί οι άνθρωποι δεν δικαιούνται φροντίδες για την αναπηρία τους και αποζημιώσεις όσο δεν καταγγέλεται η δράση της ΕΛΔΥΚ σαν δράση στρατού κατοχής στην Κύπρο τουλάχιστον πριν τις 20 Ιούλη του 1974.

Λιγότερο εθνικό μίσος στην άλλη όχθη του Αιγαίου

Στις 19 Ιουλίου 1998, ο ΠΑΟΚ νίκησε 2-0 την τουρκική Γαλατασαράϊ, μπροστά σε 7.000 Τούρκους και 1.000 Έλληνες μετανάστες, στο γήπεδο του Μάνχαϊμ στη Γερμανία. Στο τέλος του αγώνα, οι Τούρκοι φίλαθλοι αποθέωσαν την ελληνική ομάδα και αποδοκίμασαν έντονα τους παίκτες της Γαλατασαράϊ (Ελευθεροτυπία, 20/7/1998).

Ο τουρκικός λαός έχει δείξει πολλές φορές φιλελληνικά αισθήματα που πάντα προκαλούν εντύπωση στους έλληνες "πατριώτες". Αντίθετα, ο αντιτουρκισμός που καλλιεργείται έντονα στο λαό μας, τον έχει εμποδίσει από παρόμοιες εκδηλώσεις αυθόρμητης φιλίας προς τους γείτονες του. Οι συμπεριφορές αυτές είναι ενδεικτικές για την πολιτική που ακολουθείται σε κάθε χώρα και αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι ο επιθετιστής στις σχέσεις των δύο χωρών είναι η Ελλάδα.

